ŽALBI
PRIJEM
US-03 | 13-1 | 354 | 20

Broj: S1 3 U 038758 21 U
Sarajevo, 12.08.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imammović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „ALI&VIS" d.o.o. Kreševo, Gunjani bb, Kreševo, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1967-11/20 od 15.10.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.08.2021. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Tužba se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-1967-11/20 od 15.10.2020. godine, usvojena je žalba tužitelja i poništena odluka o dodjeli ugovora, broj: 2060-II-15/20 od 17.07.2020. godine i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak, te je usvojen zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 240,00 KM koje je ugovorni organ dužan nadoknaditi u roku od 15 dana od prijema rješenja, dok je preostali dio zahtjeva odbijen kao neosnovan i konstatovano je da će se povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 3.500,00 KM izvršiti posebnim rješenjem.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je osporenim rješenjem usvojena njegova žalba, ali da nisu usvojeni svi žalbeni navodi koji su se odnosili na nepravilnu i nezakonitu ocjenu ponuda. U obrazloženju tužbe detaljno navodi dosadašnji tok postupka te ukazuje da je ponuđač „Bucomerc" d.o.o. Kiseljak nije dostavio popis dokumenata koji su priloženi uz ponudu čime je postupio suprotno tački 17.1.1 TD. Nadalje navodi da navedeni ponuđač nije dostavio garanciju za ozbiljnost ponude u skladu sa uslovima iz TD jer PVC košuljica u koju je uložena garancija za ozbiljnost ponude nije označena brojem stranice u ponudi, kako je to propisano tačkom 42.2

TD. Ukazuje i da je tuženi odbio žalbeni prigovor koji se odnosio na procesnu grešku ugovornog organa da ponudu tužitelja pravilno imenuje, odnosno da navede da se radi o grupi ponuđača. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar i zainteresirana stranka „Bucomerc" d.o.o. Kiseljak su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je prethodno ispitao postojanje procesno pravnih uslova za meritorno rješavanje spora, pa je našao da isti ne postoje, zbog čega je odlučio kao u dispozitivu rješenja iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ JKP „Komunalac" d.o.o. Hadžići pokrenuo postupak javne nabavke „tampon separisani 0-60 mm (krečanjski)", za koji je obavještenje o nabavci, broj: 748-1-1-56-3-4/20 od 15.06.2020. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 17.07.2020. godine donio odluku o dodjeli ugovora, broj: 2060-II-07-15/20. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, poništio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak.

Zakonom o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH„ broj 19/02 do 74/10) u odredbi člana 2. regulisano je načelno pitanje legitimacije za pokretanje upravnog spora i uslovi pod kojima razne kategorije pravnih subjekata mogu pokrenuti upravni spor. Prema citiranoj odredbi Zakona o upravnim sporovima BiH pravo na pokretanje upravnog spora ima građanin ili pravna osoba, ako je konačnim upravnim aktom povrijeđeno neko njihovo pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu (stav 1. člana 2. citiranog zakona). Odredbom člana 25. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima BiH propisano je da će sud rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da je očigledno da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužitelja ili u njegov neposredni lični interes zasnovan na zakonu (član 14.), dok je članom 14 propisano, da tužilac u upravnom sporu može biti građanin, pravno lice i druga lica iz člana 2. ovog zakona pod uslovima utvrđenim u toj odredbi.

Iz navedenog slijedi da aktom koji tužitelj tužbom osporava nije povrijeđeno neko njegovo pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu u smislu člana 2. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH. Ovo iz razloga jer je tužiteljev zahtjev istaknut u žalbi bio opredijeljen na poništenje odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, a koja je osporenim rješenjem tuženog i poništena, a što nadalje znači da je tužitelj u cijelosti uspio sa svojom žalbom bez obzira na to što su neki od žalbenih navoda ocijenjeni kao neosnovani.

Ovo nadalje znači da odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, protiv koje je tužitelj izjavio žalbu tuženom, više nije na snazi, odnosno poništena je osporenim rješenjem, te ne može niti vrijeđati nikakvo pravo tužitelja ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu.

Iz navedenih razloga tužba tužitelja nije dopuštena pa je ovaj sud primjenom člana 25. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu rješenja.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

